

internere drikfældige Forsørgere i indtil 2 Aar. Det er en Regel, som Forfatteren af „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“, der indeholder forskellige Paragraffer i saa Henseende, er ham taknemmelig for, fordi det meget ofte kan befri for at fjerne Børn fra et Hjem, der ikke lider under anden Skavank end den ene Forsørgers Drikfældighed. Jeg vil dog tilføje, at den Betingelse, at Ægtefællen skal give sin Tilslutning, maaske er mindre heldig. Thi de, der, som jeg, kender en Del af disse Hjem, ved, at denne Ægtefælle næsten altid er Hustruen, og hun er i den Grad tyranniseret, hun er i den Grad skrækslagen af Frygt for Mandens Brutalitet og Hævnrigighed, at hun i de allerfleste Tilfælde absolut ikke tør sige Ja til hans Internering, naar hun efter Loven skal spørges derom.

Nu har jeg tilbage kun Spørgsmaalet om Udredelsen af Udgifterne. Værgeraadslovens Regler om Udgifterne har altid hørt til de mest udviklede indenfor den samlede Forsørgelseslovgivning. I den første Haandbog, jeg udgav om Forsørgelsesvæsenet, tog det ikke mindre end 11 tæt trykte Sider at skildre, efter hvilke Regler disse Udgifter skulde afholdes. Om end Systemet er blevet noget simplere, efter at Højesteret har været saa venlig at kuldkastrer forskellige urimelige justitsministerielle Fortolkninger, var der dog en Del tilbage for Kommissionen at simplificere; det gjaldt navnlig om at ophæve Opholdskommunens Betalingspligt efter den gældende Værgeraadsløvs § 44. Af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg dog ikke fordybe mig i disse i øvrigt meget interessante Regler, men skal nøjes med at pege paa § 91, hvorefter Staten stiller en Sum til Raadighed for Overinspektøren til Uddeling af Opmuntringspræmier for flinke Værgeraadsbørn, § 94, 2det Stykke, samt § 95, hvorved Værgeraadet, som jeg vist allerede har nævnt, selv faar Raadighed over visse Beløb, medens det nu er ganske afhængigt af Kommunalbestyrelsen, da Værgeraadet som saadant jo hidtil slet ikke har haft nogen Kasse at raade over. I øvrigt er disse Betalings- og Refusionsregler af den Karakter, at deres nærmere Indhold, hvad maaske er en Fejl, ikke interesserer Offentligheden stærkt. Jeg skal derfor opsætte mine Udtalelser herom til Udvalgsbehandlingen og i Øjeblikket kun tilføje den Bemærkning, at vi fra vor Side med nogen Beklagelse ser, at den højtærede Justitsminister ikke har ment at kunne følge Kommissionen fuldt ud og i sine

Afvielser har lagt betydelig større Byrder over paa Kommunerne, end Kommissionen har ment var rigtigt.

Som samlet Resultat af disse Udtalelser vedrørende Lovforslaget om Værgeraadsforsorg kan jeg da sige, at Socialdemokratiet takker den højtærede Justitsminister, fordi han i saa vidt Omfang, som sket er, har fulgt Kommissionens Forslag. Vi anerkender, at det foreliggende Lovforslag indeholder store og vigtige Fremskridt, men ikke desto mindre maa vi, som jeg har paavist, arbejde paa adskillige og væsentlige Forbedringer, hvis vi virkelig skal opnaa Realisation af de principielle Formaal, som man efter vor Mening skulde opnaa gennem en Revision, og som jeg nærmere har gjort Rede for særlig i de indledende Bemærkninger. Imidlertid vil ogsaa Forhandlingerne herom fra vor Side være præget af Imødekommenhed og Ønsket om at naa et Resultat saa hurtigt som overhovedet muligt; og hvis den højtærede Justitsminister vil gaa til disse Forhandlinger med noget større Hensyntagen, end han paa visse Omraader har vist Kommissionens Flertal, ser jeg ingen Grund til at tro, at vi ikke paa dette vigtige Omraade skulde kunne opnaa Enighed i alt væsentligt. Med disse Ord skal jeg paa Socialdemokratiets Vegne anbefale dette omfattende og vidtrækkende Lovforslag til videre og velvillig Behandling i det Udvalg, som vil blive nedsat, og hvis Arbejde paa et bredt, folkeligt Grundlag med Anerkendelse af de bærende Principper i Kommissionsforslaget vi af al vor Evne vil virke hen til skal gaa saa hurtigt og saa let som muligt.

Jeg skal saa gøre nogle afsluttende Bemærkninger — der bliver langt kortere — om det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Tilsyn med Børn. Ved dette Lovforslag udvides Plejebørnstilsynet ret betydeligt, idet Tilsynet kommer til at gælde alle Børn under 15 Aar, undertiden ogsaa under 18 Aar, der for Betaling er anbragte i Familiepleje eller Dagpleje; endvidere kommer det til at omfatte alle udenfor Ægteskab fødte Børn under 15 Aar og endelig alle de Børn, til hvilke det offentlige udreder Underholdsbidrag i Henhold til Lovene Nr. 130 og 131 af 27. Maj 1908, det vil sige Børn fødte udenfor Ægteskab, Børn af forladte, fraseparerede og fraskilte Hustruer. I alle Tilfælde undtager man Værgeraadsbørn og Børn under offentlig Forsorg, og man kan i visse Tilfælde, som den sædvanlige foregaaende Taler udtalte, undtage andre Børn. Den højt-